

Stichting TKL
Tsjernobył Kinderen Lunteren

www.tsjernobylkinderenlunteren.nl
info@tsjernobylkinderenlunteren.nl
Bankrekeningnummer:
NL81 RABO 01067.52.626

Agenda

Woe. 28 maart

Paasfeestviering De Bron
Aanvang 19.00 uur,
Bethelkerk

Do. 5 april

Gastouderavond De Bron
Aanvang 19.45 uur.

Tip: Kom tweede Paasdag naar de gratis AH Buitendag

Het leukste uitje voor het hele gezin op maandag 2 april.

Ontdek de smaak van het land op ruim 88 locaties in Nederland. Tijdens de AH Buitendag zetten onze enthousiaste telers, boeren en leveranciers hun deuren voor je open. Zo ontdek je waar de producten uit jouw Albert Heijn nou echt vandaan komen. Leerzaam, leuk en ook nog eens gratis.

Kijk op ah.nl/buitendag voor alle locaties en ontdek wat er te beleven valt bij jou in de buurt.

Beste gastouders,

Inmiddels zijn onze Wit-Russische gasten al twee weken in Lunteren. Tijd voor een nieuwsbrief!

Maandag 26 maart werden Gerda, Hannie, Ina en Ronald door Pieter Kool naar Noordhorn gebracht. Daar maakten we kennis met enkele werkgroepleden en gastouders die op het punt stonden van hun gasten afscheid te nemen. Het einde van hun project en het begin van het derde project in Lunteren.

Via de gastouderapp hebben we jullie daarna regelmatig op de hoogte gehouden van de gebeurtenissen onderweg en het verblijf in Velemichi en Otverchitzky.

Omdat er al zoveel nieuws via de app is verzonden, leek het erop dat het niet direct nodig was om een nieuwsbrief te versturen. Echter bij navraag bij enkele gastouders blijkt de behoefte toch wel te bestaan. En zie daar!

Tijdens ons verblijf in Wit-Rusland werden in de gastgezinnen de laatste voorbereidingen getroffen. Voor zowel de ervaren als de nieuwe gastgezinnen, vaak toch weer een hele organisatie. En ... voor een aantal gezinnen ook spannend! In deze nieuwsbrief lezen jullie daar ook iets over!

Wat je verder nog aantreft is een overzicht met verjaardagen van onze gasten. Tevens ook het activiteitenprogramma voor deze week, voor zover nog van toepassing is.

Veel leesplezier!

Met vriendelijke groet,

John Veldhuizen
Rita Codée
Adriëtte van Veenschoten
Hannie van Grootheest
Diny Mostert
Heidi Kattenbroek
Ina en Ronald Tamerus

Verjaardagen

Januari

25-1 Vadim (fam. Van Steenberg)

Maart

25-3 Alina (fam. Heijkamp)

Mei

8-5 Fedia

Juli

24-7 Roma
27-7 Tania
30-7 Wania

September

3-9 Sasha (fam. Kloosterman)
5-9 Vadim (fam. Kool)
24-9 Anton
30-9 Sofia
30-9 Alina (fam. Verbruggen)

November

16-11 Wowa
28-11 Maksim

Februari

28-2 juf Lena

April

1-4 Dasha
5-4 Katia
8-4 Vlad
22-4 Nastia
23-4 tolk Galina

Juni

6-6 Sasha (fam. Evers)
11-6 Wika

Augustus

26-8 Dana

Oktober

4-10 Tania

December

5-12 Olia
9-12 Youra
28-12 Marta

'Weetjes-rubriek'

- Galina is na vele jaren in Groot-Brittannië te zijn geweest, nu al voor de derde keer in Nederland. In 2016 was ze in Lunteren, In 2017 in Veenendaal en nu dan wederom in Lunteren.
- Galina maakt in haar woonplaats Remel Nederlandse woordzoekers. Vragen of ze ook Wit-Russische woordzoekers voor ons kan achterlaten!

Activiteitenrooster week 12

	maandag	dinsdag	woensdag	donderdag	vrijdag		
maart	19	20	21	22	23	24	25
weeknummer 12	Russische les Bijbel les	Russische les gym bij zorgboerderij Eckstra. De kinderen zijn om 15.15 uur weer terug op school.	Russische les middag vrij	Russische les Bijbel les	Russische les activiteit: bezoek school Aeres B'veld. Vertrek 13.10 uur vanaf de Bron. De kinderen zijn om 15.15 uur weer terug op school.		

Een gastouder schrijft:

Afwachting....dag 1 en 2

3 maart staan we vol spanning bij de school de Bron te wachten. De week daarvoor werd er in ons huis nog een bed in elkaar gezet, kasten omgebouwd, briefjes opgehangen in vreemd soort tekens want...we zijn in afwachting!

Twee projecten heb ik nu meegemaakt als lid van de gastoudercommissie. Maar dit jaar heb ik toch iets meer last van stress, we verwachten een kind uit Wit-Rusland. Gaat dat wel wat worden, hoe reageren we als gezin daar op, wat vertelde ik aan voorgaande gastgezinnen ook alweer over google translate en wat allemaal handig is...? Dit keer gaan we voor "reality" (niet praten maar doen). We kijken er naar uit!

Zaterdagmiddag, na aankomst met ons Russisch kind, zitten we allemaal nog lichtelijk onwennig naar elkaar te kijken naar Anton (ons gastkind). Hij pakt al snel al het speelgoed uit de kast en gaat vol verwondering spelen, veel spelen...alles is nieuw en het speelgoed wordt grondig uitgeprobeerd. We hebben veel meer speelgoed dan ik dacht...alles moet bekeken en uitgeprobeerd worden.

Zondagmorgen ontbijten we vrij vlot om naar de kerk te gaan....wat een barrière is de taal ...dat kost tijd. Het probleem van de toren van Babel staat ons allen goed in de weg, want dat snelle gaat niet lukken, Anton snapt niet wat we gaan doen. Maar we zitten netjes op tijd in de kerkbanken en gelukkig ziet Anton verschillende vriendjes/vriendinnetjes. Het feest van elkaar weer zien binnen de kerk is groot en hij voelt zich hierdoor al snel op zijn gemak.

De zondag komen we lekker door met veel dingen voordoen, we gebruiken een soort gebarentaal waarbij we ons hele lichaam voor inzetten en we roepen verschillende onbekende klanken naar elkaar in de hoop dat we elkaar gaan begrijpen. In de avond nemen we meer tijd voor het brood eten. Anton ziet dat zijn huisgenoten meerdere boterhammen eten...maar dat kan hij ook! De boterhammen worden zeer zorgvuldig door Anton gesmeerd en vol rust en genot opgegeten.

Anton geniet zichtbaar van alle nieuwe indrukken en krijgt er geen genoeg van. Wij genieten hier volop van mee en het

lijkt wel of wij ook alles weer even anders zien, alles heeft een andere kleur, het geeft nieuwe inzichten, dit hadden we toch allang maar toch...het ziet er anders uit.

Bedankt lieve kinderen, voor jullie nieuwe inzichten!!

Rita Codée

Wit-Rusland

Vanuit een heel koud Wit-Rusland hebben we jullie via de gastouderapp op de hoogte gehouden van het verloop van de reis en de belangrijkste belevenissen die we daar hebben meegemaakt. Maar ja, niet alles is tot in detail door te geven. De ervaring is dat we, wanneer we in Wit-Rusland zijn, zoveel indrukken opdoen, het bijna niet te verwerken is.

Andere jaren schreef ik het zelfs per dag op, om het later nog eens terug te lezen en door te geven.

Alleen al de bezoeken aan de gezinnen en de volgorde waarin dat gebeurt, vraagt erom om aantekeningen te maken en, zoals o.a. Gerda deed, in een vaste volgorde foto's maken van de woningen van de gezinnen en daarna de gezinsleden.

Voor Gerda was het zeker ook van belang om de informatie die we kregen, goed bij te houden. Zij had immers de taak op zich genomen om met deze informatie de Wit-Russische kinderen uiteindelijk in het juiste Lunterse gezin te plaatsen. En dat is toch best een verantwoordelijke taak. De kinderen logeren hier niet zomaar voor een weekendje!

Het voor ons extreme koude weer in Wit-Rusland was ook een ervaring. Met die kou in combinatie met sneeuw en harde wind, zou Nederland deels plat liggen. De temperatuur was rond de -20° met een gevoelstemperatuur van -33° . Daar verblijven of verblozen de mensen echter niet. Ze zijn het gewend. Wegen waren niet sneeuwvrij, maar ze reden alsof er geen sneeuw lag! Iedereen dik aangekleed, mutsen op en gewoon gaan.

In de huizen merkte je niet veel van de kou buiten. Verre van dat! Een T-shirtje was voldoende! Hannie en Gerda kunnen er van meepraten. 's Nachts hadden ze op de slaapkamer te maken met hittegolf temperaturen!

Veel huizen hebben enorme radiatoren en/of holle wanden waar hout in gestookt wordt. Verschillende kamers liggen om zo'n holle wand heen en profiteren van de warmte die afgegeven wordt. Soms is zo'n wand niet vast te houden, zo heet! Iets regelen met een thermostaat is er niet bij. Die zie je niet!

Als Nederlanders pasten wij ons gewoon aan. Warm aankleden, muts of capuchon op, warme sjaal om en je handschoenen zoveel mogelijk aanhouden. Alleen voor een foto even uit, maar dat moet je niet te lang doen! >

De eerste avond hadden Ina en Ronald, net als Hannie en Gerda een onderkomen bij gezinnen in Velemichi. Daar was

echter geen wifi-verbinding. Het was toen even niet mogelijk om de ervaringen van de eerste dag door te sturen.

Zeker in Wit-Rusland wordt het een dure aangelegenheid als je zonder wifi berichten en foto's doorstuurt.

De tweede dag zijn Ina en Ronald verhuisd naar Remel. Vanwege de ziekenhuisopname van Sasha (fam. Evers) moest er van alles geregeld worden om de papieren voor de grenspassage in orde te krijgen. Als je daar aankomt met een overzicht met 24 kindernamen en er mist er één, dan heb je een probleem. De derde avond kregen we het aanbod om Sascha zo mogelijk per vliegtuig over te laten komen. Gevolg was een avondvullend programma met overleg met Sascha Apanovich en Olga Lanko van Aist Polesia. Olga zocht naar de mogelijkheden binnen de voorschriften van de overheid in Minsk. En later met de regionale overheid. De vliegtuigmaatschappij werd gevraagd naar de kosten, mogelijke vluchten en de mogelijkheid om een kind alleen te laten reizen. En natuurlijk de ouders van Sascha. Sascha had intussen al twee dagen gehuild. Hij vond het zo erg dat hij niet meekon naar Nederland. Maar op het moment dat er toch een mogelijkheid was, was hij gestopt met huilen, vertelde hij later toen we van Schiphol vertrokken waren.

Tijdens de drie dagen dat we daar verbleven, hebben we de beide scholen en alle gezinnen bezocht. Onderling maakten de ouders afspraken waar we bleven eten.

Ook een bezoek aan een ruimte met een historisch overzicht van Velemichi stond op het programma. Enkele leerlingen uit de hogere groepen deden om beurten hun verhaal.

Transport was geregeld. Eerst bracht Sascha Apanovich ons naar verschillende locaties. De kinderen zitten, zoals jullie weten op twee verschillende scholen. Maar de kinderen die

in Velemichi op school zitten, komen ook weer uit verschillende gehuchten in de directe omgeving. Later reden twee ouders ons naar de verschillende adressen.

Adressen waar we dankbare mensen mochten ontmoeten.

Ronald Tamerus

Wit-Russische kind naar gastgezin

Mij werd gevraagd om mijn ervaring te delen over hoe je de Wit-Russische kinderen in het juiste gezin plaatst. Nou, dat is niet gemakkelijk hoor, daar komt heel wat bij kijken. Allereerst kreeg ik de foto's van de kinderen met een beetje informatie onder ogen, daar heb ik de lijst met gastgezinnen naast gelegd. Samen met Rita hebben we toen al een voorlopige indeling gemaakt. Dit aan de hand van de gezinssamenstellingen hier en een beetje gekeken naar de informatie van het Wit-Russische kind. Rita is tenslotte ervaringsdeskundige; heeft al twee projecten meegedraaid. Dat was voor mij wel fijn, want hoe ga je te werk?

De gezinnen hier hadden ook zo hun wensen. Graag een rustige jongen of juist een meisje met pit. De één moest van voetbal houden en de ander juist weer niet. Of ze wilden met elkaar meerijden of op elkaars kinderen passen, dus moest het een beetje klikken.

De informatie van de Wit-Russische kinderen was ook niet veel en leek allemaal op elkaar, zoals: bang voor een hond; bang in het donker; houdt van fietsen; kan niet zwemmen; aardig; vriendelijk; verlegen. Daar moet je het dan mee doen. Maar gelukkig gingen we alle gezinnen in Velemichy en Otverchitzy bezoeken. Dat was erg intensief, 24 gezinnen bezoeken in 2 dagen. Vele indrukken kwamen er op mij af. Hele gastvrije en vriendelijke mensen. We hebben overal gevraagd of ze nog vragen hadden of nog iets over hun kind wilden zeggen. Ik had dan ook het een en ander opgeschreven, hetgeen ik dacht dat belangrijk was. Ook heb ik foto's gemaakt zodat ik er later nog een beeld bij had.

's Avonds heb ik met Hannie aan de keukentafel weer eens gekeken naar de lijsten van de kinderen en gastgezinnen. We kwamen tot de conclusie dat de meisjes wel in de juiste gezinnen zaten, maar bij de jongens hebben we nog het een en ander gewisseld.

De kinderen zelf hadden we niet allemaal gezien, omdat ze op school zaten, dus sommigen zagen we pas toen ze de bus in kwamen om naar Nederland te gaan. Ja, dan denk je ze wel een beetje te leren kennen, maar helaas waren

het allemaal lieve en brave kinderen. 's Avonds in de bus hebben we de juf er nog bijgehaald om haar het een en ander te vragen over sommige kinderen. Hierdoor zijn we toch weer wat gaan schuiven en er kwam er één niet mee doordat hij in het ziekenhuis lag. Uiteindelijk is het toch gelukt en hoop ik dat we goede matches hebben gemaakt.

In je achterhoofd blijft dan toch nog spelen: 'Heb ik het wel goed gedaan?', maar ik heb geprobeerd om het zo goed

mogelijk te doen. Heb het toen ook maar overgegeven met de gedachte dat ik mijn best heb gedaan om het zo goed mogelijk te doen voor het kind en het gastgezin.

Ik ben een hele ervaring rijker geworden en heb het ook met alle liefde gedaan. En ik hoop dat de kinderen met veel liefde worden omringd in de gezinnen. Dat ze de Liefde van God mogen ervaren en mee zullen nemen hun verdere leven, dat is mijn gebed.

Namens gastoudercommissielid,

Gerda Kool

Volgende uitgave

Enkele gastouders gaven aan dat een nieuwsbrief t.o.v. de gastouderapp het voordeel heeft dat ook anderen dan de werkgroepleden hun verhaal/ervaringen kunnen doorgeven.

Mag ik jullie als gastouders, vrijwilligers en andere betrokkenen daarom hierbij uitnodigen om voor de volgende uitgave jullie inbreng te sturen naar info@tsjernobykinderenlunteren.nl

We kijken ernaar uit!

Namens TKL,

Ronald Tamerus